

Palkaksi hyvä mieli

Vuosi 2011 on Euroopan vapaaehtoistoiminnan vuosi. Teemavuoden tarkoituksena on kannustaa ihmisiä tekemään vapaaehtoistyötä eli palkatonta työtä toisten hyväksi. Monien järjestöjen toiminta esimerkiksi urheilun ja kulttuurin alalla perustuu suurelta osin tällaiseen hyväntekeväisyyteen. Vapaaehtoistyötä tehdään paljon myös vanhusten sekä lasten ja nuorten parissa. Kuka tahansa voi osallistua haluamallaan tavalla silloin kun se itselle sopii.

Monet vapaaehtoistoiminnan muodot eivät edellytä erityistaitoja, vaan pelkkä läsnäolo riittää: kriisipuhelimen päivystäjä kuuntelee yksinäistä, ystäväpalvelu tarjoaa vanhukselle juttuseuraa yli sukupolvien, vertaistuki yhdistää saman kohtalon kokeneita. Sanotaanhan, että jaettu ilo on kaksinkertainen ilo, mutta jaettu suru vain puolikas surua.

Sen sijaan ammattitaito on tarpeen vaikkapa silloin, kun ensiapuryhmä päivystää festivaalialueella valmiina auttamaan tapaturman sattuessa tai kun eläkkeelle jäänyt rakennusmestari lähtee tropiikkiin korjaamaan hirmumyrskyn repimiä peltikattoja. Vapaaehtoistyö onkin yksi tapa nähdä maailmaa, sillä yhdistämällä työnteon ja lomailun voi kohdemaassa viettää pidempiä aikoja ja tutustua yhteiskuntaan pintaa syvemältä. Silloin on kuitenkin varauduttava vastaamaan omista kuluistaan – eli työnteosta voi jopa joutua maksamaan!

Yhteistä vapaaehtoistoiminnan eri muodoille on se, että taustalla on vilpitön halu auttaa lähimmäistä ja edistää itselle tärkeitä asioita, vaikkapa luonnonsuojelua. Samalla saa omaan elämäänsä mielekästä sisältöä ja voi tuntea itsensä tarpeelliseksi. Tutustuminen erilaisiin ihmisiin rikastuttaa elämää. Sen lisäksi, että vapaaehtoistyössä voi hyödyntää omaa osaamistaan muiden avuksi, voi myös kartuttaa tietojaan ja taitojaan ja saada siten uutta potkua opiskeluun tai työelämään.

Vapaaehtoistointaan pääsee mukaan ottamalla yhteyttä järjestöön, jonka toiminnasta on kiinnostunut. Myös kunnat ja kirkko tarjoavat erilaisia osallistumismahdollisuuksia. Vapaaehtoistyötä voi kukin tehdä voimiansa mukaan, mutta helposti saattaa käydä niinkin, että se vie mukanaan. Auttamisesta tulee elämäntapa.

Ojenna auttava kätesi – ilo on sinun puolellasi!